

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Hiszpania) w dniu 11 marca 2014 r. – Grima Janet Nisttauz Poclava przeciwko Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Sprawa C-117/14)

(2014/C 151/17)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grima Janet Nisttauz Poclava.

Strona pozwana: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprzeczne z prawem Unii i zgodne z prawem podstawowym zagwarantowanym w art. 30 [Karty praw podstawowych Unii Europejskiej] ⁽¹⁾, jest uregulowanie krajowe, które przewiduje roczny okres próbny w przypadku umowy zawartej na czas nieokreślony w ramach wsparcia dla przedsiębiorców, w trakcie którego to okresu dopuszcza się możliwość dowolnego rozwiązania umowy?
- 2) Czy roczny okres próbny w przypadku umowy zawartej na czas nieokreślony w ramach wsparcia dla przedsiębiorców narusza cele i przepisy dyrektywy Rady 99/70/WE ⁽²⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), a w szczególności klauzulę 1 i 3?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd – Warna (Bułgaria) w dniu 14 marca 2014 r. – Itales OOD przeciwko Direktor na Direkcija „Obzawane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Sprawa C-123/14)

(2014/C 151/18)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd – Warna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Itales OOD

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obzawane i danyczno-osiguritelna praktika” Warna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽¹⁾ z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że po tym jak towar został sprzedany osobie trzeciej, jego zakup powoduje powstanie prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT, nawet jeśli brak jest dowodów posiadania przez poprzedniego dostawcę towarów tego samego rodzaju?

- 2) Czy z dyrektywą 2006/112 oraz z orzecznictwem dotyczącym jej wykładni zgodna jest praktyka administracyjna – taka jak praktyka Nacjonalnata agencija za prihodite (narodowej agencji przychodów publicznych) – w ramach której podatnikom w rozumieniu Zakon za danyk wyrchu dobawenata stojnost (bułgarskiej ustawy o podatku od wartości dodanej) odmówiono wykonania prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT, z powodu braku dowodów pochodzenia towarów, bez wskazania na istnienie podejrzenia udziału w oszustwie podatkowym lub na istnienie obiektywnych danych pozwalających na ustalenie, że dany podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że transakcja – na której opiera prawo do odliczenia – stanowi element oszustwa podatkowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 20 marca 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Zoranowi Spasicowi

(Sprawa C-129/14)

(2014/C 151/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Zoran Spasic

Druga strona postępowania: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 54 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen (KWUS) ⁽¹⁾ jest zgodny z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim uzależnia on stosowanie zakazu ponownego ścigania za ten sam czyn zabroniony od spełnienia warunku, zgodnie z którym w przypadku skazania nałożona kara została już wykonana, jest w trakcie wykonywania lub nie może być już wykonana na mocy przepisów prawnych państwa wydania wyroku skazującego?
- 2) Czy przywołany warunek, sformułowany w art. 54 KWUS, jest spełniony również wtedy, gdy wykonana została tylko część (w tym wypadku: kara grzywny) kary nałożonej w państwie wydania wyroku skazującego, składającej się z dwóch samodzielnych części (w tym wypadku: kary pozbawienia wolności i kary grzywny)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000 L 239, s. 19.